

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 8. Omnia homini seruire, si Deus velit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

ritus erat, maior, ex rerum gestarum magnitudine, audacia, quam ut quisq; capi illum posse sperare debuerit. Sed nihil fuit admirabilius; nullum certius præstantiæ huiusce argumētum, quam quod è Cæda elabi potuerit. Huc vsque Pausanias. Nimirum sicut, qui, castigante Deo, in roibunt in inferiora terra, tradentur in manus gladij, & partes vulpium erunt; ita vicissim, pro quibus Deus pugnat, vel ipsis vulpibus hostes vastabunt, quod legimus Samsoni accidisse; qui, per faciferas vulpes, longè latèque incendit segetes Philisthæorum.

Ps. 62. II.

Iud. 15. 4.

§. VIII.

Omnia homini seruire, si Deus velit.

Ex eiusmodi historijs elucet varia diuinę bonitatis iudicia. Nam 1. ostenditur, Deum in omnibus creaturis esse laudabilem, etiam ijs, quæ noxiæ vocantur. Hinc Dauid non ait tantùm: *Laudate Dominum de cælis, &c.* sed etiam: *Laudate Dominum de terra: dracones, & omnes abyssi: nec reges duntaxat, & omnes populos, Principes, & omnes iudices terra, sed etiam bestias, & vniuersa pecora, itémque serpentes ipsos in Dei laudes trahit.* 2. Si vtilia magis laudamus, demonstrat talibus euentis vniuersi Gubernator, posse se etiam de ipsis perniciosiss eruere hominum emolumenta.

Ps. 148. I.

lumenta.

S. Am-
brof. li. I.
de Genes.
cap. 18.

Inmenta. Hoc nimirum est etiam inter ho-
mines discrimen. Probi norunt etiam malis
bene uti: impij autem ipsa bona rapiunt in
malum. 3. Hinc intelligimus, omnia homi-
ni seruire, si Deus velit; dominiũq; illud
ab initio hominibus datum, in peccati pœ-
nam à justo iudice, subductum aut limita-
tum. Manichæi solebant dicere: *Quomodo*
accepit homo potestatem piscium maris, & vola-
tilium cœli, & omnium pecorum & ferarum;
cum videamus à multis feris homines occidi,
& à multis volatilibus nobis necessaria rapi,
quæ volumus vel vitare, vel capere, & plerumq;
non possumus? Quo modo ergo in hoc accepimus
potestatem? Hoc illis primũ dicendum est, ait
S. Ambrosius, quòd multum errant, qui post
peccatum considerant hominem, cum in huius
vite mortalitatem damnatus est, & amisit per-
fectionem, qua factus est ad imaginem Dei. Sed
si dominatio eius tantum valet, ut tam multis
pecoribus imperet: quamuis enim à multis fe-
ris propter fragilitatem corporis possit occidi: à
nullis tamẽ domari potest, cum ipse tam multas,
& prope omnes domet. Si ergo hæc hominis do-
minatio tantum valet, quid censendum est
in statu innocentia valuisse? Timemus, in-
quit Ioan. Constantinopolitanus Episcopus,
bestia

bestias & pauemus, non contradico. Sed non hoc ostendit legem Dei esse mendacem. Ab initio enim non ita res erant dispositæ, sed timebant & tremebant, & subycebantur Domino. Et quoniam à fiducia decidimus pro peccato, profectò & ab honore. Unde hoc manifestum est? Adduxit enim Deus bestias ad Adam videre, quid eas vocaret, & non resiliuit Adam tanquam timens. Hoc unum signum, quod non fuerunt hominibus ab initio terribiles bestia. Secundum aliud isto manifestius, quæ fuit ad mulierem, per serpentem disputatio. Si enim essent bestia terribiles hominibus, non utiq; mulier viso serpente mansisset, nec accepisset consilium, non ei cum tanta sermocinaretur fiducia, sed statim ad eius expauiisset & resiliisset aspectum. Nunc autem & disputat, & non timet. Nondum enim erat timor iste, sed quia peccatum ingressum est, ablata sunt ea, quæ honoris sunt. Quamdiu quidem habebat ad Deum fiduciam, terribilis bestiis erat; sed quia offendit, extremos etiam conseruorum suorum iam pauet.

§. IX.

Cur bestia hominibus cœperint nocere?

4. Hinc discimus, penes Deum esse, ut nos creaturæ illius vel lædant, vel defendant.

Itaque de generibus animalium venenosis & S. Ambr.
pernis.

Apud S.
Ambros.
lib. 1. con-
tra Iulian.